

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 361/2022
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Урош Петеновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације и Републичког Хидрометеоролошког завода, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 438/21 од 29.09.2021. године, на седници одржаној 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 438/21 од 29.09.2021. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 438/21 од 29.09.2021. године.

Образложење

Основни суд у Пожеги, пресудом П 360/2018 од 18.01.2021. године, обавезао је тужену Републику Србију, као оснивача Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације и Републичког хидрометеоролошког завода Србије да исплати тужиоцу АА на основу накнаде штете износ од 48.960,00 динара, са законском затезном каматом од 28.04.2016. године до исплате (став први изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца преко досуђеног износа из става првог изреке пресуде, а за износ од 21.600,00 динара, са законском затезном каматом од 14.05.2015. године, као и на име затезне камате на досуђени износ из става првог изреке пресуде за период од 14.05.2015. године до 28.04.2016. године (став други изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 58.418,00 динара (став трећи изреке).

Виши суд у Ужицу, пресудом Гж 438/21 од 29.09.2021. године, одбио је као неосновану жалбу тужених и потврдио пресуду Основног суда у Пожеги П 360/2018 од 18.01.2021. године, у ставу првом и трећем изреке (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одлучено о законској затезној камати на досуђени износ, тужена је благовремено изјавила ревизију, као посебну, из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом става 2. овог члана, да, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији тужене као изузетно дозвољеној ревизији, с обзиром на то да у конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права. При том, ревизијом се побија одлука о камати, која у конкретној ситуацији представља споредно тражење.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано, да, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, да, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Како се ревизијом побија другостепена пресуда у односу на одлуку о камати на досуђени износ, која у конкретној ситуацији не чини главни захтев, то ревизија тужене није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић